

21.3.65, יומם 8, יוז' אדר ב'

חזרנו הבוקר לשדה בוקר.

ב- 11 בא אצלו רפאל הלפרין, חברו של א.ש. גריינברג, מתאגרף. יש להם אבודה ערומנית: "שנוי". עכשו העיקר משכורת ועשרה. רוצים להעלות הפקידים. הגיע לי חכניתם. רוצים לשים קצת לسانנות חשוב שוכנות עוגן, להטעה רכוש האזרחים בשכונות, להפרקות בחשיבותם הפנים, לפגנוון העיריה המכורבל, לעזובה בשכונות, לדלול באזרחה, - מה אחר כך? - עזרה הדדית של שכנות זו לו זו. הוא אדום, חלמידו של איש חזון. א.ש. גריינברג, אף הוא אדום, אבל איינס חבריו מפלגה, פרנסתו ממפעלה. גריינברג עובד ברבעות. אמרתי לו שאיini לא אדום. זה לא איבטה. מה אתה רוצה מפני? - אתה איש חזון - כמה ארוגתם עד עכשו?

24000 איש בתל אביב רבתי, - מה מאחד כל אלה? - כי המצב הנוכחי מחייב שנוי. האויב הוא אדישות. - שאלתיו: מהיו بعد שנוי מפטר הבחירה? - כמובן. נחוץ שהאיש יבחר ע"י הבוחר. - אם המפלגה הרתימה היה נגיד? מה לי לדוחיס? סבוקש מפני פידוד בעקבותין. המשאיר לי זכרונותו "קירת חי".

11.30 - הגיע ד"ר לילי סיימון, גרמנית, אבא וסבא היו יהודים מומרים. ב-1941 באה ארזה, לימדה אנגלית ברחובות, הייתה פה עד 1956, אז שבה לגרמניה. עכשו באה לביקור לחורייס. למדה עברית בב"ס תיכון ברחובות 8 שנים, דיברהathi עברית. מבחן עכשו בקבוצים. אהמול הייתה בלחה. שבוע שubar בנחל עוז, השיגה 100,000 מרק (חסיג עוד 100,000 מרק) ברשותה. - למי? לנער יהודי

וגרטני. חבנה בית שיכלן לבור בו 20 חברים, סטודנטים מכל הארץ. רוצה להקים דאח בנחל עוז. אבל דרוש שניי אשוחף. אמרתי לה שבנהו עוז לא אוכל להשוחף, אבל אייבי רוצה להוציא המוסד מנהל עוז. שאלה אם בשדה בוקר מקבלים גראנדים. עגיתיב בחילוב. היא רוצה להקים דאח פה. אמרתי לה - רק בהסכם נחל עוז,أكلת אמנו צהרים.

- אמרת בחר"א באו אצליך אלחנן ישע, חנוך, סוניק ואשד. היה ומסדה חוששת להוציא הספר, שאלתי שניי העו"ד אם הם נכונים להוציא ספרם לאחר שייבדק ע"י האנזר. הם אמרו שספרם הוא שלי - הבינו אותו לי, ואני יכול לעשות בו מה שאני רוצה. לדעת חוטר יש זכות קופיריט על ספרו של אשד למשלה והוא יוכל למגווע פורסומו. אשד אמר שעו"ד זליקובייך בדק ומaza שאין להם קופיריט. הוא לא היה עובד ממשליך. אמרתי - הוא עבד על פי הוראתי (רו"ם ושר הבטחון) ואני הרשייתי לו לפרסם ספרו. העו"ד טענו שהממשלה יכולה למגווע פורסומו. אמרתי אני מסוק אם יעשה זאת, אבל גם אז אפסיק ואשלת אותו חנוך לאלפי אנשיים על פי רשימה מסוימת. אשר מובהך בעבר ימים אחדים לשוב לאנגליה, אבל הבטיח להציג לי ספרו בהסכמה ביחיד מהדיון שלו ועדת חו"ב. אני אוסיף לדבריו מהחומר המפלגתי - ואוציא הכל בספר אחד.